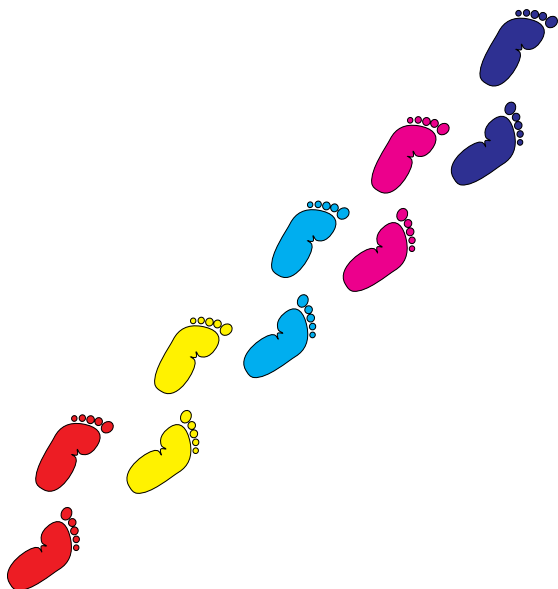

PRVI KORAKI

29. pesniška zbirka naših učencev

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2023

Tiara Resman, 3. a

DRAGI MLADI POETI IN LIKOVNI USTVARJALCI

Pred nami je slovenski kulturni praznik, ki ga na šoli že vrsto let proslavimo z izidom pesniške zbirke Prvi koraki.

Z velikim veseljem lahko povem, da letos slavimo že njeno 29. izdajo, ki ste jo ustvarili izjemno talentirani mladi poeti in likovni ustvarjalci. Pokazali ste, da ste sposobni izraziti svoja čustva in razmišljanja v besedi in sliki na neverjetno globok in lep način.

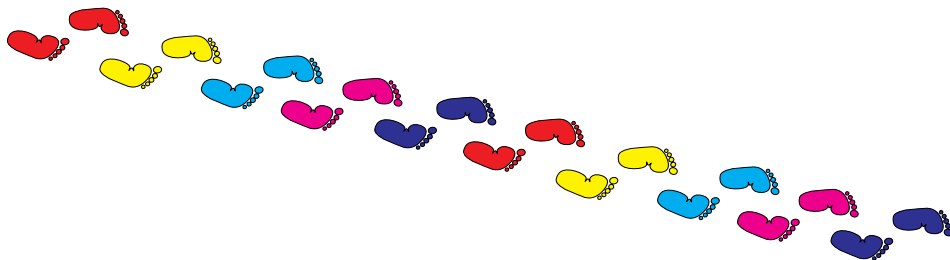
Zbrane pesmi nas s spremljajočimi likovnimi deli popeljejo na potovanje skozi različna čustva in trenutke, ki jih vsi doživljamo. Božajo nas s svojo lepoto in globino, nas spodbujajo k razmišljanju in nas opominjajo na to, kako lepa in dragocena je naša vsakdanjost.

Zato vsem mladim ustvarjalcem in njihovim mentorjem učiteljem iskreno čestitam in se vam zahvaljujem za to pesniško zbirko, ki je rezultat trdega dela in talenta.

Vse, ki boste prebirali to pesniško zbirko, pa vabim, da se prepustite branju in čarom besed ter paleti barv, s katerimi so se naši mladi ustvarjalci tako lepo izrazili.

Želim vam lepe trenutke branja in upam, da boste v teh pesmih našli nekaj, kar se vas bo nežno in prijetno dotaknilo.

Helena Ocvirk, ravnateljica

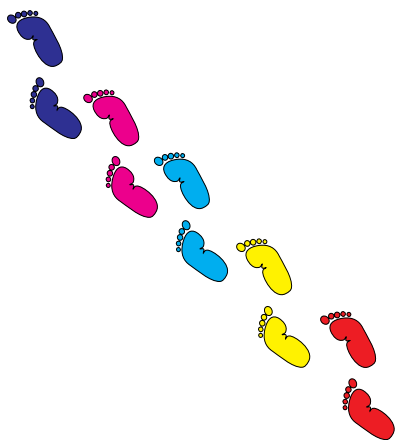
KAZALO

KAZALO	4
SREČA	6
POMLAD	6
KNJIGA	7
ZIMA	7
BOŽIČNA ČAROVNIJA	9
KAJ JE PROMETNA NESREČA?	9
LAJF JE TAK KJUT	11
ZIMA	13
NESREČNA LJUBEZEN	13
GOGI BOGI.....	15
MAJHNI ŠKRATKI.....	15
MOJA PESEM.....	16
ŠKRATEK VAS ZBUDI NA BOŽIČNO	
JUTRO	16
ŠOLA.....	17
SREČNA LJUBEZEN.....	17
HRUP	18
JAZ SEM TU, JAZ SEM TAM.....	20
MOJ MALI PUHEK.....	20
KDO?	21
URA.....	21
SAMO ZA MENE	22
SPREJMIMO INVALIDE V DRUŽBO	
.....	23
BFF	25
SNEG.....	25
ZIMA	26
ZIMA	26

Hana Arnuš, 5. a

ZIMA	26	VLAK	44
TEDEN	27	LUČKE.....	45
PALČEK PRIMOŽ	27	BOŽIČ.....	45
VODA	28	MOJA PRAVLJICA	47
RAD BI IMEL KAČO	28	SNEŽINKA	47
ŽIVALI.....	29	O TA LETA.....	48
MOJE SLADKARIJE.....	29	ZAJČEK IN GOBICE.....	48
OLGICA	30	PETRA	49
SNEG JE	30	ZIMA	49
HIŠNI LJUBLJENEC	31	BOGASTVO VODE	50
MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL JE?	31	OLGICA	50
OLGICA IN MI	32	OD ZAČETKA DO KONCA.....	52
NAŠA ŠOLA.....	33	LJUBEZEN	53
ABC ABECEDA	35	BOŽIČNA PRIGODA	54
POVODNI MOŽ PO MOJE	35	DEŽEK.....	54
ZIMA PRIDE	36	PRAVI PRIJATELJ	55
ROŽICE	36	LEONORA IN MEDO	57
ŠPORT.....	36	URA.....	57
NA BOŽIČNI VEČER.....	37	DEVET LET	58
MOJ BEDEN DAN.....	37		
ZIMSKI ČAS.....	38		
NAROBE ŠOLA	38		
LAZAR.....	39		
MOJ OČKA.....	39		
JEZIK MLADIH	40		
MAČJA ŠOLA.....	40		
SNEŽAK IN MUCA	41		
PRIŠEL JE BOŽIČEK.....	41		
SPOMIN NATE	41		
PRIMOŽ TRUBAR	43		
ZIMA	44		

SREČA

Kaj je to sreča?
Doživetje, imetje ali
v življenju gneča?
Se dogaja čez dan
ali počaka na večerni čas?

Kaj je to sreča?
Biti srečen posebno je občutje,
posebej, ko težek dan je za tabo,
a sreča ure preživlja s tabo.
Ko sreča nas doleti,
vso počutje se spremeni.
Hrepeniš in iz tebe žari.

Kaj je to sreča?
Vsak je ne more imeti.
Vsak je ne more dohiteti,
včasih celo doživeti.
Zato v trenutku živite
in srečen dan vsakemu naredite.

Pia Peršuh, 7. b

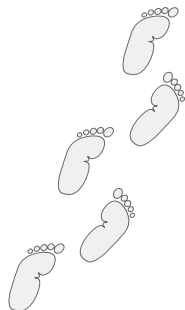
POMLAD

V gozdu je že lepa pomlad,
prvi zvonček ven pokuka rad.
Jaz se veselim
in se po gozdu rad podim.

Niko Goričan, 1. b

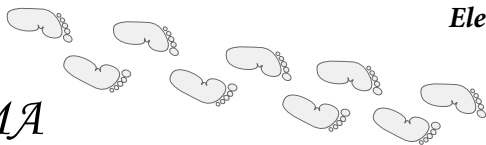
KNJIGA

Knjiga je kot sladka figa.
Knjiga – v njej se črka miga.
Črke v njej so krhke.
Vedno so vesele,
čeprav dolgo so bedeje.
Iz črk nastane pravljica.
Pravljica je kot hitra mravljica
ali pa visoka mavrica.
In zato potrebujemo branje.
Branje je kot zdravo igranje.
Branje ti da znanje.
In na koncu –
branje te ponese v spanje,
branje te ponese v sanje.

*Jaka Kelner, 1. a, Valentina Ferk Žerak, Veronika Mergeduš,
Elena Zupanič, Tilen Klep Haladea, 1. b*

ZIMA

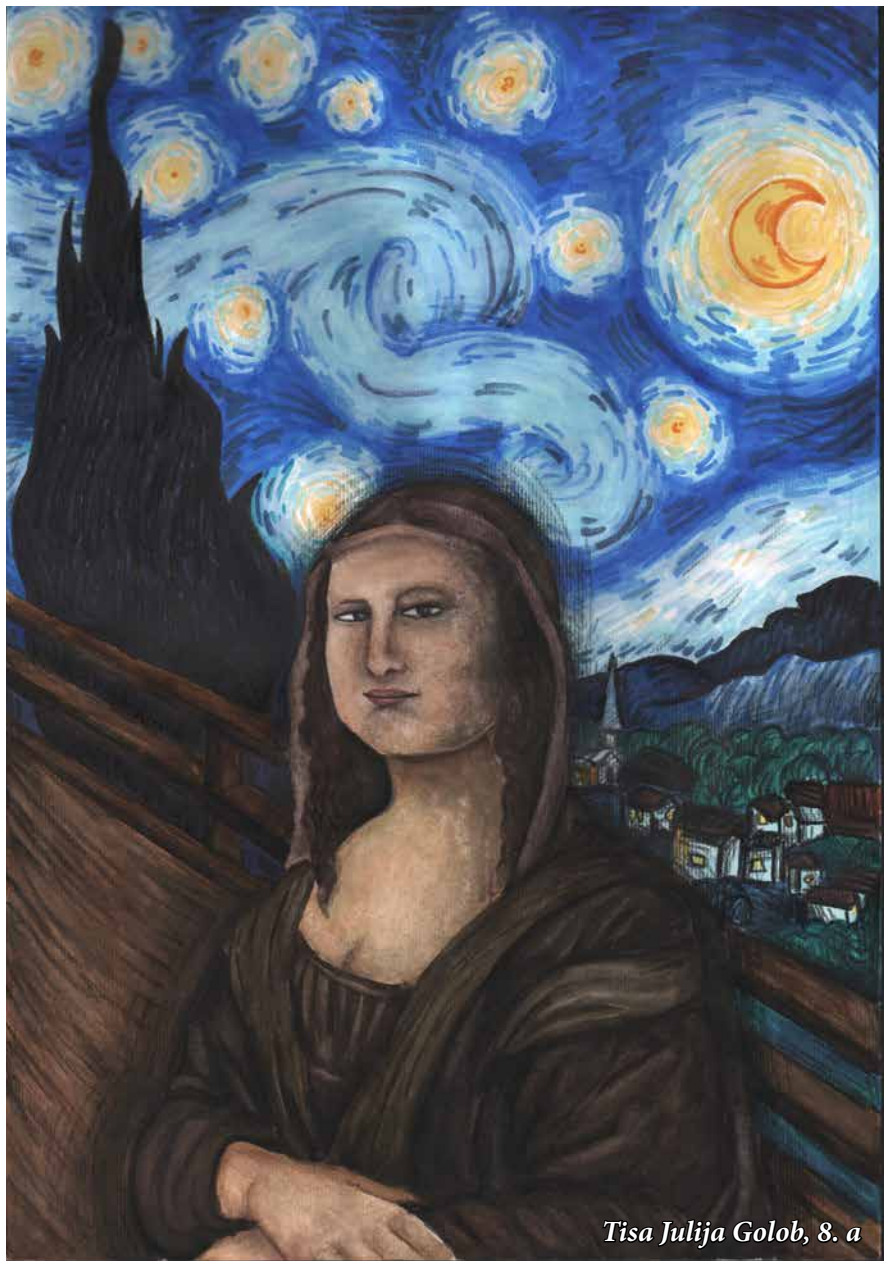

Ko pogledala sem ven,
zagledala sem snežinko Belinko.

Ko sem pogledala ven,
sem na snegu zagledala kužka Lužka,
ki je od gospoda Ostružka.

Bila sem pod smrečico Srečico
in opazovala zvezdico Zlatico.

Sofija Madjar, 3. b

Tisa Julija Golob, 8. a

BOŽIČNA ČAROVNIJA

Božični večer je lep večer,
ko lučke zasvetijo
in svečo prižgeš.
Ko s starši na smreko okraske obesiš
in mleko s piškoti Božičku pustiš.

Večerjo poješ
in v posteljo greš,
zaspati ne smeš,
saj Božička pogledati letos želiš,
a ko mine minuta,
že v postelji spiš
in sanjaš o jelenih in lepih saneh.

In ko se zjutraj zbudiš,
k smreki odhitiš,
da darila hitreje odpreš.
Tam dobiš,
kar si želiš: igrače, čokolado in tudi marmelado ...
ta božični čas je praznik za vse vas.

Mariia Petrova, 5. b

KAJ JE PROMETNA NESREČA?

Zgodaj zjutraj sonce skozi okno začne sijati,
kaj kmalu moral boš vstati.
Potem pa budilka zazvoni
in te neprijetno iz spanca prebudi.

Ni se ti treba bati,
a ko bi le vedel,
kaj vse boš danes moral še prestati,
nevedeč, kaj vse se še lahko zgodi,
zgodí se hitreje, kot bi mislil si.

Pred vhodna vrata se postaviš
in za šolo misli si predramiš.
Čakaš na očeta,
ki za službo se ureja,
na stol usedeš se,
na današnji dan preusmeriš misli vse.

Usedeš se v avto, se pripašeš, misliš si:
oče že hiti, da v službo ne zamudi,
nakar zaskrbljeno na števec pogledaš,
da nekaj ne bo v redu, se zavedaš.
Potem pa semafor rdeče se obarva,
prečkaš luč, saj počasi avto se ustavlja.

Potem pa bum!
Vse kar slišiš, je šum,
Hitro, a počasi izgubljaš um,
tam pa tvoj oče, ki počasi umira.
Gledaš ga, ko oči brez zavesti zapira,
ko se ti srce para, zgubljaš ves pogum.
Vse, kar v očeh svojih vidiš, je lastna smrt.
Kako, kaj boš v življenju, tako zelo potr.
Potem pa iz groznih sanj se zbudiš.
Kmalu ugotoviš, da so bile samo sanje.
Pohitiš,
v objem med očetove roke želiš.

LAIJ JE TAK KJUT

Jezik nas mladih je težko opisati,
zato sem se odločila v teh stihih
ga za izgubljene starše podrobno orisati.

Slovar je za starše otrok na Štajerskem,
saj ob besedah, ki so moderne druge,
staršem na Štajerskem mačka jezik pojé.

Nekatere so iz angleščine,
druge iz najstniščine,
zvenijo noro, abstraktno, vesoljsko,
prav nič po slovensko.
Je treba priznati,
da jih mladi znamo tkati,
nove tvoriti in stare v koše metati.

Tale fant je pa res smeš al čeden al dober,
Pa plis tiho, da ne bo me slišal,
ker nardila sem si že tako bruko (sramoto),
sem mu rekla baj baj in spregledal je kljuko.
Vseeno sem čist nahajpana ... oprostite ... navdušena!
Kk ... že spet te kratice,
pa K za jezo, nevoljo, krivice ...
Imedžiniraj (predstavlja) si,
kak kjuti je, ko basket igra,
mama spet gleda sus (suspicious),
ko greva na bus.

Da še ta čist štajerska mi ne pobegne,
pa ajde brajde in bus že potegne.
Na Štajerskem se ga za Martinovo vtrgamo,
v Ljubljani pa pejmo mal vn,
brez g-ja Primorci hrejo km druham.

To so besede,
ki staršem povzročajo veliko zmede,
pravijo: »Treba je govoriti bolj knjižno!«,
jao ... čist dolgcajtno!!!

Še v knjige zaidejo,
ne vem, po kakem ključu tja pridejo,
da morda najstnikom te sovražnice v roke pridejo
in našo pozornost pritegnejo,
saj ostro, pravilno slovenščino v romanih popestrijo,
dodajo ji novo vrednost in jo obogatijo.

Dovolj bo o tem,
a zdaj in tukaj povem vam vsem,
mi mladi smo kjut,
naš jezik še bolj je kjut,
ni treba se bati,
se ob nerazumevanju jeziti,
da jezik slovenski bomo pozabili,
ga umazali ali razbili!
Z našim jezikom ga bomo le čist en mal dopolnili,
pokjutali in mladostniško obogatili.

Zaja Postružnik, 9. b

ZIMA

Ko pogledala sem ven,
zagledala sem snežinko Belinko.

Ko sem pogledala ven,
sem na snegu zagledala kužka Lužka,
ki je od gospoda Ostružka.

Bila sem pod smrečico Srečico
in opazovala zvezdico Zlatico.

Sofija Madjar, 3. b

NESREČNA LJUBEZEN

Zaljubljen fant do punce je prišel,
a ko ga je zavrnila, je žalostno odšel.

Solze so pritekale,
na papir z ljubezensko poezijo odtekle.

Nova punca je prišla,
a fanta ni očarala.

Zakaj ga ni,
se sošolci sprašujejo vsi.

Saj bila je lepa,
bolj kot vsa dekleta.

Iza Lazić, 5. b

Izak Dovšak, 4. a

Karla Dovšak, 5. a

GOGI BOGI

Gogi, Gogi, Gogi
si je vedno bogi.
Tinkara mu nagaja,
vesel je, ko zaaja.

Gogi, Gogi, Gogi
si je vedno bogi.
Nihče mu stranišča ne očisti,
pijan je od zavisti.

Gogi, Gogi, Gogi
si je vedno bogi.
Sosedova muca ga osvaja,
všeč mu je, ko mu nagaja.

Gogi, Gogi, Gogi
si ni več bogi.
Pride ata Mato,
brikete mu nasipa z lopato.

MAJHNI ŠKRATKI

Majhni škratki hitijo,
da darila podarijo.
Otroci že spijo,
a škratki še norijo.
Prijazni škratki so vsi,
zato jih radi imamo mi.

Škratki majhni so zelo,
zato odlični delavci so.
Prinesli so balone,
zraven pa še bonbone.

Majhni škratki se igrajo
in Božičku se smehljajo.
Majhni škratki živijo v hiši,
saj notri ni nobenih miši.

Majhni škratki se lovijo
in Božička razjezijo.
Majhni škratki prinesli so fračo,
mi smo pa pojedli pogačo.

Tinkara Hvalec, 4. b

Zarja Šuler, 4. b

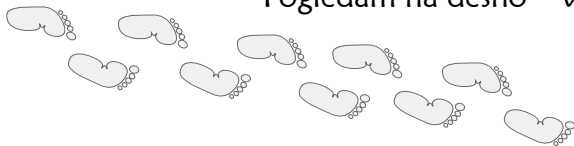
MOJA PESEM

Gledam navzdol – vidim mravljice, gosenice, metulje.

Pogledam navzgor – vidim ptičke zveneče.

Pogledam na levo – vidim morje, v katerem skačejo delfini.

Pogledam na desno – vidim kameleona. Zelo je lep.

Lara Antonija Reich, 1. a

ŠKRATEK VAS ZBUDI NA BOŽIČNO JUTRO

Cin cin cin

škratek vas zbudi na božično jutro
in z zvončkom zazvoni.

Cin cin cin

otrok se zbudi
in k božični jekli hitro odhiti.

Tam daril polno je,
otrok vesel je,
v darilu je volno odkril,
pulover bo debel dobil.

Konec je vesel,
božič je lepo preživel,
škratek je nekaj dobrega pojel
in se lepo imel.

Sky Potočnik, 3. b

ŠOLA

Ob osmih se zbudiš,
iz sobe odhitiš,
da se urediš
in v šolo odhitiš.

Ko v šolo prihitiš,
prijatelje pozdraviš
in z njimi v klop se odpraviš.

V šoli novo znanje pridobiš,
ko zvonec zazvoni,
iz razreda odhitijo vsi.

Mia Madjar in Mia Majerič, 5. b

SREČNA LJUBEZEN

Punca je ljubezensko pismo napisala
ter ga fantu v roke dala.

Vsi so se smejali,
a čez sekundo z odprtimi usti opazovali.

Fant punco je objel
in ji lepo pesmico zapel.

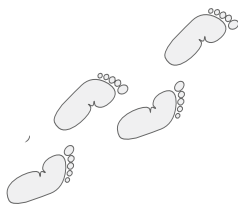
Vse punce od zavisti so pozelenele,
saj so vse le njega hotele.

Iza Lazić, 5. b

HRUP

Zbudila me je jutranja nežna rosa,
ko bila sem na travniku bosa.
Nisem vedela, kako je lepo,
dokler hrupa ni bilo.

Odšla sem proti cesti,
kjer vozili so kot besni.
Ni hrupa takšnega bilo,
ko me nekdanj še ni bilo.
Zdaj časi so takšni,
da ljudje več peš ne bi hodili,
k sosedu po kruh bi se vozili.

Vozila so naredili,
da bi se ljudje z njimi čez mesto vozili.
Kako lepo je bilo,
ko nekdanj hrupa ni bilo.
Zato pazi, da se naravi kaj ne zgodi,
zdaj ko se z vozili vozimo vsi,
ker posledice nosimo mi.

Zato naravi pomagajmo vsi,
da avte omejili bi.
Ljudje pomagajmo si,
da ustavimo slabe stvari,
električne avtomobile naj kupijo si.

Kaja Katarina Taučer, 8. a

Neli Grager, 1. ba

Sofia Bočkaj, 2. a

Špela Vtič, 5. a

Ajda Rojs, 7. b

JAZ SEM TU, JAZ SEM TAM

Jaz sem tu, jaz sem tam,
tralalala.

Svet je lepi in bleščeči,
lalalalalalalalala.

Svet je lepi in bleščeči!

Tu sem jaz, tu si ti,

1, 2 in 3.

Svet je lepi in bleščeči,
falalalalalalala.

Tu si ti, tu so vsi,
tralalalalalalalala.

Svet je lepi in bleščeči!

Tu so vsi, tako pač je,

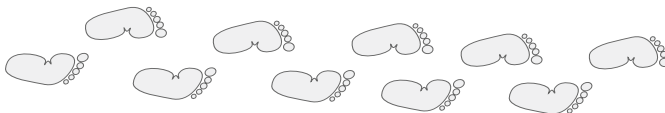
1, 2 in 3.

Svet je lep.

Svet je lepši.

Svet je svetlejši.

Tjaša Hrnčič, 4. b

MOJ MALI PUHEK

Moj mali puhek rad je kruhek.

Nanj si rad namaže pašteto

in v vodo si vrže meto.

Potem se usede k mizi

in poje vse na izi.

Zvečer, ko gremo spat,

on bi šel rad v kopalno kad.

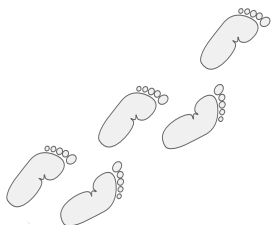
Lejla Mlakar, 4. b

KDO?

Kdo bo rekel, kdaj je prav in kdaj odnehat,
kdo določil bo, kaj poslušat in kdaj zazehat,
kdo določil bo, katera zame je obleka,
kdo bo jemal in kdo delil?
Kdo postavil se bo v mojo kožo
in kdo zalil uvelo rožo?
Kdo bo prost in kdo bo kriv,
kdo objel bo in kdo gledal postrani?
Kdo me bo nasmejal in kdo uničil dan,
Kdo je sebičen in kdo je pravičen?
Kdo je sploh še umeten in kdo je resničen,
Kdo pravzaprav je ta KDO,
se sprašujem že ves čas.

Kdo je to?

To si ti,
to sem jaz,
to je vsak izmed nas.

Zoja Zemljarič, 9. a, Nina Kekec, 9. b

URA

Ura tiktaka,
nič ne čaka.
Kadar Bili se uči,
vedno v šolo zamudi.
Ko učiteljica reče stop,
bili se ustavi, hop, hop, hop.

Meta Roškar, 2. b

SAMO ZA MENE

Me zanima,
kaj bi bilo,
če bi se svet vrtel okoli mene
in res samo okoli mene.

Bi sonce in luna šteli dneve samo za mene?
Bi na nočnem nebu zvezdni utrinki padali samo za mene?

Bi rože zacvetele samo za mene?

Bi se razburkano morje umirilo samo za mene?

Bi zato tudi jadrnice zaplule samo za mene?

Bi pevci peli pesmi samo za mene?

Bi se drevesa obarvala samo za mene?

Bi lastovke ostale tukaj celo leto samo za mene?

Bi se ledene sveče delale samo za mene?

Bi zadnji dan v letu ura odbila polnoč samo za mene?

Bi se torej letni časi menjevali samo za mene?

In če bi se svet vrtel okoli mene,
bi to pomenilo,
da bi se tudi ti končno nasmehnil samo za mene?

Zoja Zemljarič, 9. a

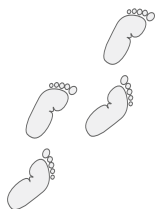
SPREJMIMO INVALIDE V DRUŽBO

Sprejmimo invalide v družbo,
saj ne gre za nobeno okužbo,
saj ne grize, saj ne je,
saj isti so ljudje kot mi,
saj se kaj takega lahko vsakomur zgodi.

Sprejmimo invalide v družbo,
saj so isti kot mi.
Včasih lačni, včasih žejni,
včasih potrebni pomoči,
saj sami nimajo dovolj moči.

Sprejmimo invalide v družbo,
saj niso nič drugačni!
Dihajo – kot mi – isti zrak
in tudi njim ura dela TIK TAK.

Morda res imajo posebna stranišča
in druga bivališča,
vendar tudi mi jih imamo,
zato jih iz družbe ne izločimo.

Meta Roškar, 2. b

Filip Tement, 2. b

Pia Peršuh, 7. b

Kaja Predikaka, 9. b

BFF

Ti in jaz, jaz in ti,
midve sva BFF,
sva prijateljici,
sva kot sestri.

Radi jeva palačinke z marmelado in nutelo,
zraven pa še mrvice posipane po vrhu.
Palačinke so od babi slastne, mehke in puhaste.

Za kosilo jeva čufte, dobre in slastne,
zraven pa pire krompir, zlat kot sonce.

Za večerjo pa en sendvič s popečenim sirom in salamo,
to res je dobro!

To najino življenje je res sladko, lepo, puhasto,
res je lep ta svet,
še posebej, ko sva skupaj,
je skoraj za znoret!

Lili Klara Gregorec in Tiara Resman, 3. a

SNEG

Zunaj je sneg,
veseli smo spet.
Po prijatelja grem na sosednji breg.
Trdnjave bova delala
in se med sabo kepala.
K meni greva na piškotke,
kakav in sladke dobrotke.
Juhuhu, sneg je spet tu.

Kan Zilić, 4. b

ZIMA

Pil sem čaj
in pogledal me je zmaj.

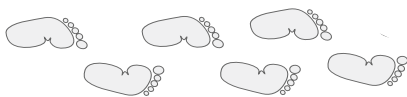
Gledam ptice,
ki imajo rokavice.

Odšel sem na sneg
kar na sosedov breg.

Videl sem božička,
ki ima novega konjička.

Gleda me smreka,
na mene pade snežinka.
Kupimo novo jelko,
za darilo dobim risanko pepelko.

David Kolarič, 4. a

ZIMA

Zima je rima!
Zunaj sneži,
na drsališče se mi mudi!
Zunaj sneg zapada,
Božiček že prihaja!

ZIMA

Prišla je zima,
ki se rima.

Igram se na snegu
na sosedovem bregu.

V hiši babica plete rokavice,
zunaj pa na jug letijo ptice.

Zjutraj sem se zbudila
in videla darila.

Presenetila sem se,
ker Božiček prišel je.

Ko sem postavila snežaka,
sem videla,
da sem postavila junaka.

Lorena Čerček, 4. a

Zunaj sneži,
v mesto se mi mudi!
Hura, Božiček prihaja!
Zunaj sneži,
na lučke se mi mudi!

Iva Repič, 4. b

TEĐEN

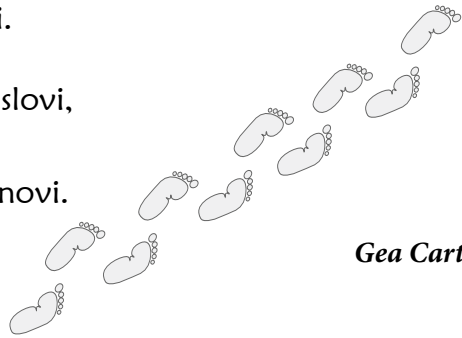
Cel teden res je kul,
bolj kot dober je čebul.

V ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek hitro se zbujam,
da v šolo ne zamujam.

V soboto in nedeljo to se ne ponavlja,
kmalu teden se poslavlja.

Še preden teden se poslovi,
zabavajmo se vsi.

Stari teden se poslovi,
novi že pridrvi
in vse se spet ponovi.

Gea Cartl, 5. b

PALČEK PRIMOŽ

Se po cesti je sprehajal mali palček Primož.
Na glavi nosil je čepico,
na nogah pa copatke.

Rad ima prijatelje, sorodnike, družino,
še posebej je vesel,
ko smo skupaj vsi.

Ko pa noč se prikaže,
tiho bo zazehal,
se oblekel bo v pižamo in zaspal.
Sanjal bo o družini in prijateljih.

Lili Klara Gregorec, 3. a

VODA

Voda je naše bogastvo,
voda je naš svet,
saj brez nje se ne da živeti.

Če vode ne bi bilo,
bi vse izginilo:
živali, ljudje, rastline,
saj je za vse voda vir energije.

Voda je naš zaklad,
ki ga mora ceniti vsak.
Voda je naš svet,
brez nje se ne da živeti.

Voda teče kot svoboda,
ki glasno šelesti,
ko mimo hitro veverica zbeži.
Vode veliko imamo,
a druge dežele žal premalo.
Da izgubili je ne bi,
varčevali z njo bomo vsi.

Voda veliko vrednost ima,
saj je velik del sveta.
To naše naravno bogastvo je,
ki z njim svet premika se.

Samanta Gabrovec, 7. a

RAD BI IMEL KAČO

Rad bi imel kačo,
ampak nihče mi je noče kupiti.

Kupiti mi želijo žirafo,
leva, psa, mucu, zajca,
tigra, lisico, jelena, pingvina
in raka.

Ampa, jaz bi rad imel kačo!
Ah, kaj hočem!
Tako je življenje!

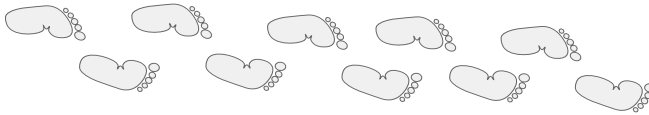
Dorian Voda, 3. a

ŽIVALI

Vzeli so mi že deset živali:
eno mačko, eno miš,
eno ribo, enega jelena,
enega zajca, enega morskega prašička,
eno kačo, eno gosenico, enega metuljčka,
enega morskega konjička.

Ostal mi je samo pes.
Tako je pač življenje!

Eva Purg, 3. a

MOJE SLADKARIJE

Meni so delili kar deset vrst sladkarij:
eno liziko, eno sladkorno peno,
en bombon, eno kislico,
eno čokolado, en žvečilni gumi,
ene čokoladne bombone, eno jagodno čokolado,
eno belo čokolado in ene jagodne bombone.
Jaz pa sem hotela le eno črno čokolado.
Ah, kaj želiš. Takšno je življenje.

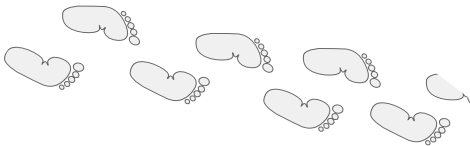
Eli Kmetec, 3. a

OLGICA

Olgica je najlepša šola,
najlepša od vseh.
Stoji sredi mesta,
sredi mesta lepote in starih hiš.

Nanjo smo ponosni,
saj veliko nas nauči.
V njej so talenti veliki,
zato naredili bomo vse,
da tudi uspehi bodo veliki.

Učenje je zabava,
znanje stresemo iz rokava.
Olgica v najlepši ulici stoji
in učenci nanjo ponosni smo vsi.

Neja Vajda, 6. a

SNEG JE

Snežinka z neba leti
in vse otroke prebudi.
Miha po bregu sopiha,
Maj uživa zimski raj,
Maja v snegu dela zmaja,
najbolj pa je vesela Kaja,
ki že veseli se maja.

Tinkara Bezjak, 2. a

HISNI LJUBLJENEC

Ponudili so mi kar deset živali:
enega hrčka,
enega morskega prašička,
enega psa,
eno mucu,
eno miš,
eno zlato ribico,
enega dihurja,
enega ježka
in eno činčilo.

Jaz pa sem hotela le kunca!
Ah, kaj hočem: tako je življenje!

Tina Vtič, 3. a

MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL JE?

Moja najljubša žival je mogoče gepard?
Ne, muca,
ne, konj,
še vedno ne vem,
katera bi bila moja najljubša žival!
A, tamle nekaj je
in to je kuža!
Končno vem,
katera je moja najljubša žival.

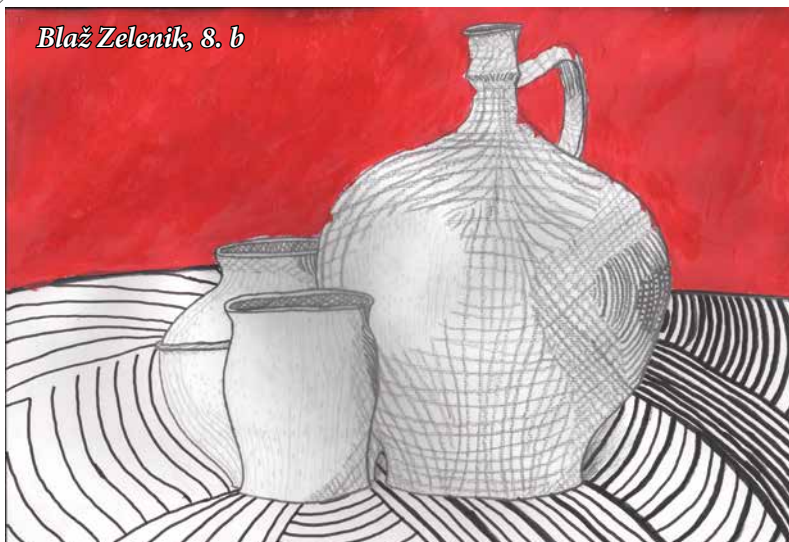
Lara Mohorko, 3. a

OLGICA IN MI

Naša šola Olgica je,
pojemo vsi in zabavamo se.
Njena soseda knjižnica je,
tja po knjige hitimo,
da dobre ocene pridobimo.
Veliko prireditev imamo,
saj slavna šola smo.
Imamo kul učitelje,
saj nam petke delijo.
Najboljša nemščina je,
saj nadvse koristna je!
Pametni smo in igrivi vsi,
V OLGICI SE ZABAVAMO VSI!

Lara Kokol, 6. b

Blaž Zelenik, 8. b

NAŠA ŠOLA

Sredi majhnega mesta šola stoji,
vseh otrok se veseli.
Je lepa, včasih celo okrašena,
vedno nas nasmeji.

Veliko se naučimo,
ogromno že vemo,
v naši šoli nam dolgčas ni.
Včasih gremo na kakšen sprehod ali na pohod,
samo, da nam dolgčas ni.

Knjižnica je lepa in zanimiva,
veliko nas nauči.
Prijatelji smo zbrani,
veseli in zabavni,
včasih učiteljico nasmejimo
in ji veselje naredimo.

Skozi šolsko leto hitimo,
saj se veliko novih stvari veselimo.
Smo veseli, da našo šolo imamo,
saj skupaj dobro se imamo.

Neža Habjanič, 6. b

ABC ABECEDA

ABC ... abeceda je za hec,
ČDE ... iz ust naj ti gre,
FGH ... Hana je na h,
IJK ... Karla začne se pa na k.

LMN ... lubenica že diši,
OPR ... oprosti za vse laži,
ŠTU ... te pesmi kmalu konec bo,
zato povem ti samo to,
VŽŽ ... nikoli ne pozabi na prijateljstvo.

Hana Arnuš in Karla Dovšak, 5. a

POVODNI MOŽ PO MOJE

PREŠEREN JE SPESNIL RES DOLGO PESNITEV,
OD KOD MU NAVDIH?
VERJETNO V LJUBEZNI, SAJ
OBČUTIL JE BIL ZAVRNITEV.
DOMA PA SE MI UČIMO
NA PAMET TO ŠTIRINAJST-KITIČNO PESNITEV.
IN ...

MNOGO JE TREBA PONAVLJAT BESED,
O URŠIKI ZALI IN VABILU NA PLES.
ŽE URA ODBILA JE SEDEM IN ČEZ IN JAZ SE ZDAJ MORAM ULEČ.

Ula Čeh, 8. b

ZIMA PRIDE

Zima pride,
veselje odide,
v bunde, v kape,
poleti le v kratke hlače.

Po drugi strani pa je lepo,
saj dobri možje prihajajo.
Kaj jim boš napisal,
se ne ve,
da boš pisal,
to se ve.

Ti veš, da ko božič bo,
obilo veselja spet bo.
Piškote in mleko nastavil boš,
da dobri mož jedel bo.

Špela Vtič, 5. a

ŠPORT

Ti si nogomet,
jaz pa rokomet.
Skupaj ne morava sedet.

Ko pa pride odbojka,
žoga je humorka,
saj po svoje gre,
igra težka je.

Zato raje med dvema ognjema
igramo,
saj zadeti se znamo.
Ko skupina zmaga,
to ni samo zmaga,
to je sreča prava.

Vita Skuber in Žana Muhič, 5. a

ROŽICE

Rožice rastejo celo pomlad
in pri nas sije sonček zlat.

Ptički pojejo čiv, čiv, čiv,
dež pa pada za celi nalive.

Ko metuljčki vrnejo se,
rožice rastejo, da bolje vidijo se.

Iva Bečirović, 2. b

NA BOŽIČNI VEČER

Na božični večer snežak se smeji
in Božiček zunaj darila deli.

Na božični večer snežinke padajo z neba,
Anka pa se igra.

Na božični večer babi gleda snežinke,
hkrati pa še peče palačinke.

Na božični večer Tjaša se igra,
Maša pa se hihita.

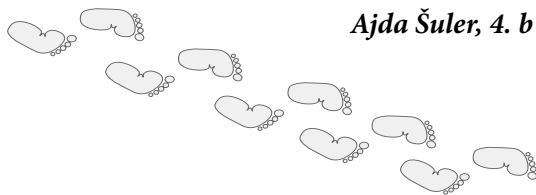
Na božični večer vseč so mi novi copatki,
prinesli so mi jih majhni škratki.

Na božični večer škratki hitijo,
da otroke obdarijo.

MOJ BEDEN DAN

Eh, kakšen dolgčas,
ko pišem nalogo,
želim si en špas,
da ne bo tak dolgčas.

Uh, kakšna beda,
ko moram iti spat,
joj, kakšna zmeda,
ko moram zjutraj vstat.

Ajda Šuler, 4. b

Ampak kaj naj naredim,
da se zaposlim?
Aha, zdaj grem pa knjigo brat
in pred bedo sem en korak.

Liam Žbogar Kosi, 5. a

ZIMSKI ČAS

Vsi smo zunaj tu na snegu
in se drsamo po ledu.
Ko snežaka naredimo,
ga prelepo okrasimo.

Lučke v mestu se prižgejo
in jelka v barvah zažari.
Miklavž, Božiček, Dedek mraz
spet pridejo med nas.

Hej, veseli zimski čas,
radost, sreča sta pri nas.
Mraz ne seže do kosti,
zdaj veseli smo prav vsi.

Tara Gracija Kolednik, 6. b

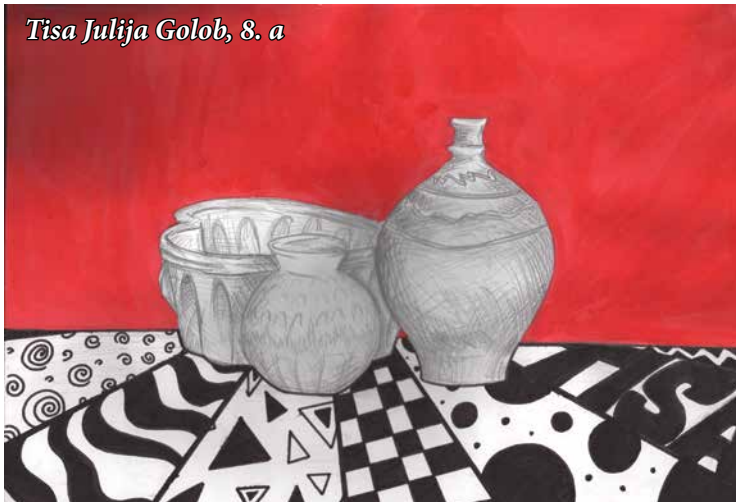

NAROBE ŠOLA

Radirka riše,
svinčnik briše,
rutica nosi zvezke,
zvezki nosijo torbo,
torba nosi otroka,
otrok nosi zrak.
Tika, taka, tak,
tika, taka, tak,
tak, tak, tak.
Ta šola ni ta prava,
ampak je zabava.

Miha Mahorič, 2. a

Tisa Julija Golob, 8. a

LAZAR

Lazar se plazi
in Klemna oplazi,
za njim se sled pusti,
polno tekoče sluzi.

Ko skledo solate zagleda,
se čisto vanjo zagleda,
kar iz ust se mu cedi,
tako si solate želi.

Tine Holc in Bernard Ladič, 5. a

MOJ OČKA

Moj očka ima me rad.
Skupaj z njim odšla bi na pot,
na veliko potovanje,
da izpolnijo se sanje.

Odšla bi na morje
in širila obzorje.
Tam se bi veliko igrala
in še hkrati v vodi čofotala.
Skupaj z njim odšla bi na več poti.

Mineja Prevolšek, 4. b

MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL

Jaz hočem psa,
a naprodaj so imeli samo
žabo, zajca, lisico in papagaja.
A jaz sem hotel psa!
A, ni ga bilo!
Na ta dan sem imel rojstni dan.
In močno sem si želel psa.
In dobil sem ga.

Niko Urih, 3. a

JEZIK MLADIH

Lajf je lahk na čase krut,
sam s kul besedami postane kjut.
Sleng po navadi je svetoven,
saj svet brez njega je puščoben.
Ko včasih rečeš kaj na slepo,
vse postane mal bolj lepo.

Tu in tam spustiš samoglasnik kak,
naglas drugačen ima vsak.
Tu in tam nova beseda
v slovarju našem lahko poseda.
Pa tudi če rečeš kdaj kaj mimo,
sprosti se, se ne smejimo.

Zanimiv naš besedni je zaklad,
a nima ga vsak odrasel rad.
Jezik mladih naš je tak,
uporablja lahko ga čisto vsak.

Nika Vidovič, 9. a

MAČJA ŠOLA

MUCA, MACA,
KAM PA GREŠ
TAKO SAMA IN PEŠ.

V MAČJO ŠOLO HITIM,
DA NE ZAMUDIM.

MIŠKE BOMO ŠTELI
IN NA KONCU JIH POJELI.

MIŠJO PAŠTETO BOMO NAREDILI
IN VSO MLEKO SPILI,
NA KONCU PA ŠE
DOMAČO NALOGO NAREDILI.

Katja Črnivec, 2. a

SNEŽAK IN MUČA

SNEG JE, SNEG JE ...
KO SNEŽAKA NAREDIMO,
SE ZELO VESELIMO.
MUČA SNEŽAKA POBOŽA,
MIMO PA PRIDE JOŽA.
JOŽA SE SMEJI
IN SNEGA SE VESELI.
TRI, DVE, ENA,
NI SNEŽINKA NOBENA.
PET, ŠTIRI, TRI,
IMAMO SE RADI VSI.

Maša Kolbl, 2. a

SPOMIN NATE

Ko sem v tišini stala pred tabo
in se spraševala,
zakaj si moral iti,
zakaj ravno ti.

V trenutku sem čutila,
kot da stojiš za mano,
a ni te bilo.

Bil je le spomin nate,
ki bo večno ostal z mano,
z nami.

Zato solze ne bom potočila,
le majhno svečo ti posvetila
in lep spomin nate ohranila.

Jakob Peršuh, 4. b

PRIŠEL JE BOŽIČEK

Prišel je Božiček na ta svet,
jaz sem pa veliki sladkosned.

Ponoči je obiskal celi svet,
jaz sem ga čakal ves razvnet.

Prišel je Božiček
in prinesel sladkarije.
Ko sem se zbudil,
sem pod smrekico odhitel,
piškote in čokolade sem dobil.

Kenan Dropič, 4. a

PRIMOŽ TRUBAR

Leta 1508 eden izmed naših največjih piscev se je rodil,

kjer v otroštvu ob domačem ognju je bil.

Nato starši odločili so se,

da Primož lahko bi izšolal za duhovnika se.

Tako iz Reke v Salzburg in do Dunaja je potoval,
v Trstu škofa Bonoma je spoznal.

Ta prepričal ga je,
da kot protestant izšolal se je.

Tako začel protestantsko je pridigati
in za maše in Biblije v maternem jeziku boril se je.
Prišel je celo do Ljubljane,
a hitro na Nemško so ga težave poslale.

Tam leta 1550 napisal je prvo slovensko knjigo
in zdaj zaradi nje slovensko pišemo in govorimo.
Pisal je še veliko,
Leta 1586 umrl je.

Zaradi njega danes dan reformacije praznujemo
in se tega velikega Slovenca spominjamo.

Andraž Mršek, 9. a

ZIMA

Prišla je zima,
prava idila je bila.

Ko vidim smreko,
hitro se oblečem v obleko.

Ven se grem igrat na sneg,
tam vidim sosedov breg.

Ko v hišo grem po bonbončke,
zunaj slišim še zvončke.

Babica pa notri peče piškote,
ki so prave dobrote.

Zunaj je snežak,
ki je junak.

Vidim Božička,
ki ima rdeča lička.

Ko vidim veni snežinko,
zavoham tudi palačinko.

Na vratih je obešen venček,
na snežaku pa je velik korenček.

Na mizi vidim piškote,
juhu, same dobrote.

Jaz imam rokavice,
na njih pa so narisane ptice.

Ven grem,
si oblečem kombinezon,
v rokah pa imam mikrofon.

Mia Bombek, 4. a

VLAK

VLAK JE DOLG TRAK
IN JE LEP KOT BLEŠČEČ TOVORNJAK!

Miha Makovec, 1. a

LUČKE

Šla sem na lučke
in videla sosedove bučke.

Šla sem na sneg
in videla sosedov breg.

Šla sem na lučke
in videla sosedove punčke.

To so bile moje prijateljice.
Bile so dobre poslušateljice,
skupaj smo pele
kak' dolgo smo želele.

Lana Horvat, 4. a

BOŽIČ

Pri nas je mrzla zima,
a po hišah topla klima.
Božična jelka že stoji,
z okraski dol visi.

Prihaja polnoč,
Božiček bo hodil
in darila nastavil,
piškote pojedel in mleko popil.

Šel je skozi dimnik
in skočil na sani,
z jeleni odletel v mrzle zimske dni.

Jaša Muratović, 4. a

Mia Huzjak, 2. b

Jaka Senčar, 7. ba

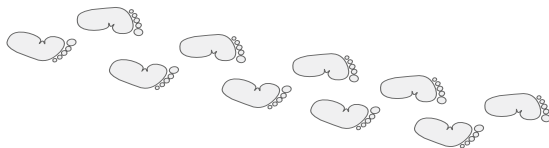
Nina Kekec, 9. b

MOJA PRAVLJICA

Počitnice so za spanje, ne za branje.
Če pa že brala bi,
si sama izbrala bi ...
knjigo, ki govori o tem, kar me veseli.
A takšne knjige v knjižnici ni.
Sama jo bom morala napisati.

A knjigo napisati je težko.
Zdaj vidim,
da veliko truda treba vnesti je v to.
Besede prelagam sem in tja,
le kakšna bo ta pravljica?
Malo drugačna,
a moja in vseč mi je takšna.

Katarina Gornik, 6. b

SNEŽINKA

Iz neba pada snežinka,
ime ji je mala Belinka.
Tam je mala jelka,
ki ji pravijo Belka.

Na sosedovem bregu je snežak,
pozna ga prav vsak.
Tam pada sneg
in tam je sosedov breg.

Ko zagledam jelko,
se oblečem v prekrasno obleko.
Ko imam na rokah rokavice,
imam v ustih pokalice.

Tijana Muhič, 4. a

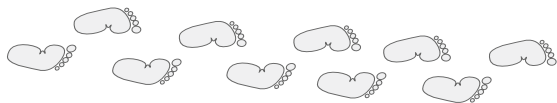
O TA LETA Ko sem prišla na svet,
sem še komaj imela kaj za počet.
Ko sem bila stara osem let,
sem komaj postala pravih let.

Takrat sem ugotovila,
kaj so noge.
Noge so kot žoge,
le da so bolj trde od žoge.

Na oder sem šla,
ko publika je prišla.
Nerodno mi je bilo
pa še kako.

Tam je moja sreča.
Tam je dosti smeha,
kar pokam ob uspeha.

Viktorija Koter, 4. a

ZAJČEK IN GOBICE

Hop hop sem,
hop hop tja,
zajček na travniku skaklja.
In veselo si mrmra,
kje so gobice doma.

Hop hop sem,
hop hop tja,
tu so gobice doma.

Zdaj se z gobami igra,
hop hop sem, hop hop tja.

Lila Marie Taylor, 3. b

PETRA

Sredi noči vstanem se,
oči odprejo mi se.
Zagledam jo tam,
v kotu stoji,
gleda me z njenimi lepimi očmi.

Videl sem jo vsako noč,
ko je napočila polnoč.
Imela je dolgo belo obleko,
dolge črne lasé,
oči pa tako črne,
kot so njeni lasje.

Mami sem povedal za Petro,
ki se ni oglasila.
A ko sem ji povedal,
da me je poljubila,
je kar poskočila.

Mama me je k zdravniku peljala,
a Petre ni bilo več –
kot da bi jo odgnala.

ZIMA

Prišla je zima,
ki se rima.
Šla sem po snegu,
potem pa po bregu.

Šla sem delat snežaka,
potem pa sem videla junaka.
Imela sem škornje
in videla sem konje.

Bil je kip Božiček,
zraven njega pa kotiček.
Imela sem rokavice,
v ustih pa pokalice.

Videla sem drsališče,
na drugi strani pa smučišče.

Ko si obuvam drsalke,
si moja prijateljica sezuva kotalke.

Enja Pintarič, 4. a

Hugo Hodnik in Jaka Senčar, 7. a

BOGASTVO VODE

Naravno bogastvo je voda,
ki je kot svoboda,
saj hrepenenje po njej
je potrebno za življenje.

Zdravje ni kot veselje,
ampak je za nekatere trpljenje,
pitna voda je vendar zaklad,
kot pravim,
ga ne doseže vsak.

Zato otroci skrbite za vodo,
saj njena pravica
ni navadna potica,
ampak je kot ENA SAMA ptica.

Vode ni na pretek,
zato jo uporabljajmo v zmernih količinah.

Eli Tement in Nuša Arnuš, 7. a

OLGICA

KAJ DELAMO V ŠOLI?
SE UČIMO KAR TAKO.
RADI IMAMO OLGICO,
ŠOLO OLGICO.

OLGICA, OLGICA,
VSI SMO TE VESELI,
KER TI JE IME OLGICA
IN JE TO LEPO IME.

Lana Gašljevič, 1. a

OD ZAČETKA DO KONCA

Vse se enkrat začne,
vsaka zgodba ima svoj začetek.
Vsaka ljubezen se enkrat prične,
zdrži pa vsaka pač ne.

Njuna zgodba pričela se je
na lep poleten dan,
ko končno zavedala se je,
da čuti nekaj zanj.

Ko zaljubljen si,
ne veš kaj delaš,
zato tudi ona ni.
V njegovo smer gledaš,
brez da se zavedaš,
to vejo že vsi.

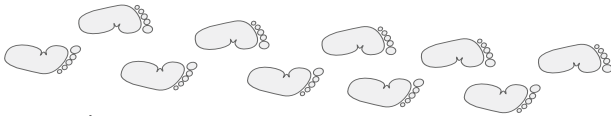
Skupaj začela sta ustvarjati spomine,
v upanju,
da nikoli ne mine.
Proti njima bili so vsi,
a s tem sta se morala sprijazniti,
saj publika včasih nastopajoče preglasi.

Ločili so ju dnevi,
ko skupaj nista bila.
Zanjo on vreden bil je zlata,
a v upanju,
da ne mine,
več nista bila oba.

Ko srečata se spet,
ne gleda je več enako.
Kot da minilo je pet let,
zdaj gleda drugo vsako.

V njegovo smer pogleda,
on jo opazi, a brez iskric v očeh.
Okoli njiju je prava zmeda,
skriva svojo žalost
in nadane si nasmeh.

Rada ga imela bo za zmeraj,
tudi če za njega ni tako.
Njuni dnevi zdijo se kot včeraj,
a tistih dni več nikoli ne bo.

Ema Ganzer, 7. a

LJUBEZEN

Ljubezen je tako lahka
ali pa tako težka,
včasih bolj skrita,
včasih pa odkrita.

Pri ljubezni ni meja,
ko ljubiš iz srca,
a ko se vse konča,
zlomljena so srca.

Oskar Kolarič, 7. a

BOŽIČNA PRIGODA

Božiček ima zvonček,
ki je za ene balonček.
Pozimi je sneg,
pomladi gre v pobeg.

Sestra dela piškote,
jaz pa robote.
Ko sem rekel hevreka,
je skozi okno letela opeka.

V kepanju smo zmagali,
le parklji so nas skoraj premagali.
Brin je bil palček
in hkrati pomagalec.

Izak Dovšak, 4. a

DEŽEK

Dežek pada celo noč,
mamica kliče na pomoč!
Manca čaka, da zaspi,
da vse ne zbudi.

Ko je dežek nehal padati,
Manca zaspi in začne sanjati.
Mamica se potolaži in zaspi,
v hiši se vse umiri.

Nadja Muharemović, 2. b

PRAVI PRIJATELJ

Pravi prijatelj ti poda roko,
ko ti je hudo.

Pravi prijatelj ti vedno pomaga
in se ne hvali,
če te premaga.

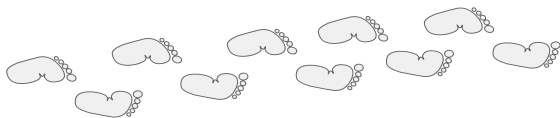
Pravi prijatelj ob tebi stoji,
tudi, ko odidejo drugi vsi.

Pravi prijatelj ti vedno nudi podporo,
če mu ti nudiš oporo.

Pravi prijatelj je tisti,
s katerim imata enake misli.

In pravi prijatelj te čaka tam,
kamor si ne upaš sam.

Hana Kmetec, 7. b

LEONORA IN MEDO

Leonora in medo
sta plesala celo sredo.
Vrtela sta se
in pela razne pesmice.

Prišla je sredo,
a Leonora je še vedno pela.
Prišel je oblak
in medo je skočil v zrak.

V zraku je zdaj medo,
Leonora pa še vedno na ledu.
Zdaj stojita v zraku ali na tleh,
ampak še vedno gre zares.

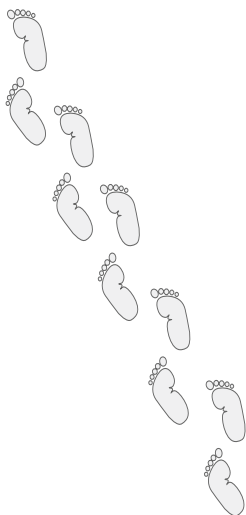
Katarina Ladič, 3. b

URA

Ura tiktaka,
nič ne čaka.
Kadar Bili se uči,
vedno v šolo zamudi.
Ko učiteljica reče stop,
Bili se ustavi, hop, hop, hop.

Meta Roškar, 2. b

DEVET LET

Ko skozi Olgičina vrata smo vstopili,
še niti malo nismo slutili,
kaj vse zgodilo se bo še.
Prva tri leta so minila,
kot bi rekel »šus«,
ampak verjemite,
takrat ni padel še noben pravi »šus«.

Vse osnove res hitro smo pridobili
in znanje med sabo kdaj pa kdaj si delili.
V šole v naravi radi smo hodili,
ko pod lupo Areh in Rakov škocjan smo odkrili.

V smučke nekateri prvič smo stopili,
a kljub temu vse tehnike hitro osvojili,
plavalne tečaje vse smo naredili
in si s tem zlate delfine priborili.

Na tekmovanjih vse smo od sebe dali,
da na koncu priznanje v rokah smo držali.

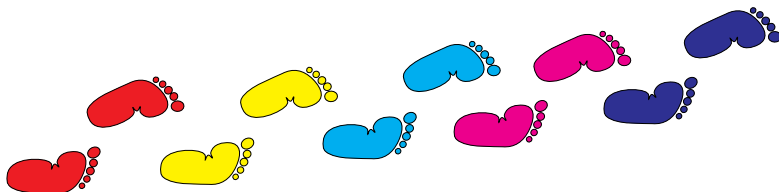
Korona tudi nam je žal malo ponagajala
in zaradi nje nam voda v grlo je uhajala,
Šaj glavno vprašanje dve leti bilo je:
»Ali sploh kdaj do Anglije pridemo še?«
Korona se je umirila
in nas pot v London je vodila.

Šele tam smo spoznali,
da res dobri prijatelji smo postali.
In zdaj ko končno vpisi v srednje šole sledijo
in nova poglavja na plan hitijo,
spoznavamo,
da devet let na Olgici res hitro minilo je.

Priznamo, da zagotovo smo kdaj solze potočili,
marsikomu nekaj živcev spili,
a kljub temu nikoli na učenje pozabili.

Zdaj vse spomine bomo obudili
in še zadnje pikice truda vložili.
Za vedno bomo ponosni ostali,
da tudi mi Olgico smo obiskovali
in skupaj en velik mozaik postali.
Zato še enkrat Olgica hvala ti,
pogrešali te bomo čisto vsi!

Zoja Zemljarič, 9. a

Odgovorna urednica:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Tiskanje:

Naklada:

ISSN

ISSN (spletna izdaja)

Helena Ocvirk

dr. Renata Debeljak

Doroteja Širovnik

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Aleksander Kelnerič s. p.

130 izvodov

2670-4137

2670-4145

V Ptuju, februarja 2023

